

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Ek/1070/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118304983
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6118304983.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: S.. K. T., V.. XX.XX.XXXX, P. Ž. XXXX/X, XXX XX P., v konaní zastúpený: H. T., V.. XX.XX.XXXX, P. Ž. X, XXX XX P., proti povinnej: K. E., V.. XX.XX.XXXX, B. Y. R. Č.. XXX, XXX XX P. V. N., právne zast.: JUDr. Jozef Boledovič, advokát so sídlom Úzka 578/4, 900 41 Rovinka, IČO: 50 784 404, o vymoženie 13.095,19 Eur, vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Albín Božek, so sídlom exekútorského úradu: Námestie mieru 7, 908 51 Holíč, IČO: 36 078 352, pod sp. zn. 11EX 344/2018, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 **n e p r i z n á v a**.

III. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 sa **m e n í** tak, že výroky IV. a V. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 sa **z r u š u j ú**.

IV. Výroky I. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 týmto rozhodnutím **n i e s ú** dotknuté.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 vyššia súdna úradníčka rozhodla v poradí druhýkrát opätovne o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie tak, že: „I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti vymoženia XXXX,XX F. zastavuje. II. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietla. III. Oprávnenému sa voči povinnej nepriznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. IV. Povinnej sa voči oprávnenému nepriznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie. V. Povinnej sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že sa zaoberala návrhom povinnej na zastavenie exekúcie z dôvodu jednostranného započítania pohľadávky voči oprávnenému. Pri rozhodovaní vychádzala zo skutočností známych zo spisu vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018, spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. XXC/XX/XXXX a taktiež z dôkazov, ktoré ku svojim podaniam predložila povinná. Zo strany povinnej bolo preukázané, že povinná v zastúpení J.. P. vykonala, voči oprávnenému vykonala dňa XX.XX.XXXX jednostranný zápočet svojich pohľadávok v celkovej sume XX.XXX,XX F. voči pohľadávke oprávneného priznanej mu exekučným titulom (Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XXC/XXX/XXXX) v sume XX.XXX,-Eur. Vyššia súdna úradníčka po oboznámení sa so všetkými mala za to, že pohľadávka, ktorú si povinná započítala voči pohľadávke oprávneného v celkovej výške X.XXX,XX F., je daná. Zo spisu vedeného na Okresnom súde

Bratislava II sp. zn. XXC/XX/XXXX bolo nesporne preukázané, že povinná si túto svoju pohľadávku voči oprávnenému uplatnila a zároveň bol v predmetnej veci vydaný platobný rozkaz, ktorý však nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko voči platobnému rozkazu podal oprávnený (odporca) odpor. Následne však v priebehu konania došlo k vykonaniu jednostranného započítania, a preto povinná (navrhovateľka) vzala žalobu späť. Na jej podnet teda súd konanie zastavil. V nadväznosti na túto skutočnosť vyššia súdna úradníčka uviedla, že túto časť pohľadávky oprávnený (odporca) nerozporoval ani teraz ani v konaní XXC/XX/XXXX. Oprávnený (odporca) sa mohol voči zastaveniu konania brániť, a teda mohol nesúhlasieť so zastavením konania, a tým pádom mohol rozporovať vykonaný zápočet. Uvedené vyplývalo nielen v zmysle OSP, ale vyplýva aj v zmysle CSP. Oprávnený takúto možnosť nevyužil. Pohľadávky povinnej:

a) bezdôvodné obohatenie z titulu užívania bytu na V. XX L. P. nad rozsah spoluvlastníckeho podielu za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v sume XXX,-Eur mesačne (uplatnené v spore XXC/XX/XXXX vedenom na N. súde P. II) spolu v sume X.XXX,XX Eur.

b) úrok z omeškania s úhradou vyššie uvedenej istiny v bode a) za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške X,XX % ročne zo sumy: - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F.; vo výške X,XX % ročne zo sumy: - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F.; vo výške X,XX % ročne zo sumy: - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F., - XXX,XX F. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. XX,XX F. čo spolu predstavuje sumu XXX,XX F..

c) náhradu za zaplatený súdny poplatok v spore XXC/XX/XXXX v sume XXX,XX Eur;

zanikli vykonaním jednostranného započítania, ktoré bolo vykonané dňa XX.XX.XXXX. Vo vzťahu k sume X.XXX,XX F. uviedla, že táto pohľadávka povinnej je dostatočne preukázaná, a to zo spisu XXC/XX/XXXX. Je jasná a určitá. Zo spisu bolo preukázané, že nárok povinnej voči oprávnenému existoval, avšak povinná práve z dôvodu, že vykonala jednostranné započítanie, iniciovala aj späťvzatie žaloby v spise XXC/XX/XXXX. Exekučný poriadok vo svojich ustanoveniach výslovne nezakazuje, aby došlo k započítaniu nejudikovanej pohľadávky s judikovanou, pričom jedinou výnimkou je skutočnosť, že by k takémuto započítaniu došlo po začatí exekúcie (§ 61e Exekučného poriadku). Keďže však v danom prípade došlo k vykonaniu započítania ešte pred začatím exekúcie, súd má za to, že k započítaniu dôjsť mohlo. Preto vyššia súdna úradníčka na takéto započítanie aj prihliadla, a to aj z dôvodu, že existenciu pohľadávky povinnej mala za preukázanú. Vzhľadom na uvedené považovala exekúciu vedenú na sumu X.XXX,XX F. za nedôvodnú, nakoľko pohľadávka oprávneného zanikla ešte pred začatím exekučného konania. Vyššia súdna úradníčka preto exekúciu v časti vymoženía sumy X.XXX,XX F. zastavila. Čo sa týka zvyšnej časti pohľadávok povinnej uplatnených jednostranným započítaním, spolu v sume X.XXX,XX F., existencia týchto pohľadávok povinnej voči oprávnenému nebola dostatočne preukázaná. S dostatočnou istotou nebolo preukázané, že by tieto pohľadávky existovali. To znamená, že vyššia súdna úradníčka nemohla prihliadnuť na také započítanie, kde nedokáže s istotou a bez akýchkoľvek pochybností posúdiť, či pohľadávky povinnej existujú, a to najmä s ohľadom na to, že by súd musel vo vzťahu k nim vykonať dokazovanie. Exekučný súd dáva do pozornosti, že exekučné konanie nie je ovládané vyšetrovacím princípom. Nie je povinnosťou súdu osvedčovať a vyhľadávať dôkazy na preukázanie tvrdení povinnej. Exekučný súd poukazuje na skutočnosť, že nevykonáva dokazovanie, nakoľko je postačujúce ak súd rozhodne na základe skutočností, ktoré mu vyplývajú zo spisu. Keďže povinná nepreukázala s dostatočnou istotou pohľadávky, ktoré si voči oprávnenému započítala, vyššia súdna úradníčka nemohla na započítanie pohľadávok v časti X.XXX,XX F. prihliadnuť. Práve na povinnú sa kladie dôraz na preukázanie danosti jej pohľadávky, aby súd mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb a bez vykonania dokazovania za preukázané, že táto pohľadávka povinnej existuje. V tejto časti sa nepodarilo spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť preukázať, že tieto pohľadávky oprávnenej vznikli a existujú. V prípade, ak súd nedokáže posúdiť ich vznik a existenciu, nemôže rozhodnúť o tom, že započítaním takýchto pohľadávok došlo k zániku vymáhaného nároku (resp. jeho časti), nakoľko by súd tým nereparovateľne neprimerane zasiahol do práv jedného z účastníkov konania. Existencia a vznik týchto pohľadávok je sporná, pričom v danom prípade nejde o pohľadávku, ktorá je jednoznačná. Z uvedeného dôvodu preto exekučný súd nemohol započítaniu v tejto časti vyhovieť. Samozrejme, súd navyše považuje za potrebné dodať, že povinnej nič nebráni v tom, aby si túto pohľadávku voči oprávnenému uplatnila v samostatnom konaní ako vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom k

uvedenému vyššia súdna úradníčka mala za to, že vo zvyšnej časti je návrh povinnej na zastavenie exekúcie nedôvodný, a preto súd návrh na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietla. Aj keď oprávnený vyslovene nerozporoval existenciu pohľadávok a započítanie týchto pohľadávok, vyššia súdna úradníčka vychádzala zo skutočností, ktoré mala za nesporne preukázané. Ak by sa súd riadil len skutočnosťou, že oprávnený nerozporuje vykonaný zápočet, mohlo by dôjsť k nereparovateľnému zásahu do práv oprávneného. Pre úplnosť vyššia súdna úradníčka dodala, že mala zo strany povinnej za preukázané, že dňa XX.XX.XXXX uhradila na účet oprávneného sumu X.XXX,XX F.. Uvedená skutočnosť vyplýva z potvrdenia, ktoré bolo predložené povinnou k návrhu na zastavenie exekúcie - detail transakcie. Oprávnený si preto už v podanom návrhu na vykonanie exekúcie neuplatňoval celú sumu priznanú mu exekučným titulom - XX.XXX F., ale uplatnil si len sumu XX.XXX,XX F., čo je suma po odpočítaní čiastočnej úhrady. Oprávnený túto skutočnosť zohľadnil nielen tak, že si ako istinu uplatnil len sumu XX.XXX,XX F., ale aj v doplňujúcich informáciách o peňažnom nároku uviedol, že povinná mu dňa XX.XX.XXXX uhradila čiastku X.XXX,XX F.. Z uvedených skutočností je zrejmé, že oprávnený platbu vo výške X.XXX,XX F. od oprávnenej evidoval, prijal ju, a preto od povinnej nepožadoval zaplatenie celej sumy, ale len zostatku po vykonaní čiastočnej úhrady.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť povinná, a to proti výroku II., ktorým súd návrh na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti (t.j. nad rámec X.XXX,XX,- F.) zamietol, proti výroku IV., ktorým súd povinnej nepriznal voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie a proti výroku V., ktorým súd povinnej nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal. Napadnuté uznesenie je v častiach napadnutých sťažnosťou nesprávne pre chybné skutkové závery súdu ako aj pre nesprávne právne posúdenie veci. Súd vyvodil, že existencia započítanej pohľadávky povinnej nebolo v časti prevyšujúcej sumu X.XXX,XX F. dostatočne preukázaná a súd nemal s dostatočnou istotou preukázané že táto pohľadávka existovala. Tento záver je evidentne nesprávny a je evidentne v rozpore so skutočnosťami, ktoré súd v predmetnom konaní uznal za preukázané. K neuznaným pohľadávkam uviedla, že z uznesenia tvoriaceho exekučný titul je nesporné, že spoluvlastníctvo oprávneného k bytu trvalo až do XX.XX.XXXX, kedy na základe uzavretého zmluvy spoluvlastníctvo zaniklo a povinná sa stala výlučnou vlastníčkou bytu. Prítom oprávnený ako spoluvlastník bytu pokračoval vo výlučnom užívaní celého bytu (bez poskytovania adekvátnej protihodnoty) a to až do XX.XX.XXXX, kedy jeho spoluvlastníctvo zaniklo. Právny vzťah, v ktorom sa oprávnený bezdôvodne obohacoval na nárok povinnej teda pokračoval aj v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Povinnej preto oprávnené a logicky vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vyčíslila sumou XXX,- Eur /mesačne, spolu v sume X.XXX,-Eur/. Pri výpočte nároku povinná použila alikvotnú časť sumy obvyklého nájomného XXX,-Eur /mesačne, ktorá bola použitá aj pri kvantifikácii obdobného nároku (za obdobie XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX), ktorý súd v bode 26. napadnutého uznesenia uznal ako súčasť pohľadávky, ktorú mal za preukázanú. V danom vzťahu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj povinnosť jeho vydania vznikli zo zákona. Povinná si uspokojene svojho nároku zabezpečila vzájomným zápočtom voči existujúcej pohľadávkou oprávneného z exekučného titulu. Bolo preukázané trvanie právneho vzťahu, v ktorom k obohacovaniu oprávneného na úkor povinnej dochádzalo, vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj jeho zodpovedná kvantifikácia v zápočtovom liste. Uspokojenie predmetnej pohľadávky zápočtom voči exekučnému titulu bolo v rozhodnom čase legálne, oprávnené. Nie je preto vecne ani právne spochybňovať vznik a existenciu neuznanej pohľadávky 1 a neprihliadať na opodstatnenosť jej uspokojenia vykonaným zápočtom, ktorého následkom bol zánik časti nároku podľa exekučného titulu. Povinná sa preto dovoľáva toho, že všetky skutočnosti zakladajúce vznik a existenciu zamietnutej pohľadávky 1 boli oprávnenému známe a z toho pohľadu treba priznať relevanciu skutočnosti, že oprávnený započítanie pohľadávok vôbec nerozporoval a túto možnosť evidentne nevyužil ani po tom, čo bol vyzvaný exekučným súdom. K neuznanej pohľadávkou spočívajúcej v úrokoch z omeškania je dôvodné konštatovať, že oprávnený sa dostal do omeškania so splnením povinností vydať získané bezdôvodné obohatenie. K neuznanej pohľadávkou spočívajúcej v uhradených nákladoch je potrebné v zmysle § 454 OZ kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý oprávnený získal tým, že povinná plnila to, čo bol podľa práva oprávnený povinný plniť sám. O neuhrádzaní nákladov plnení a služieb spojených s výlučným užívaním bytu oprávnený vedel, mal vedomosť o opakovaných upomienkach, ba dokonca aj o upozorneniach na odpojenie dodávok. Rozsah uhradených plnení, ktoré povinná platila za oprávneného a to z dôvodu, aby sa predišlo odpojeniu dodávok médií a služieb a k znefunkčneniu bytu je podrobne rozpísaný v liste tvoriacom zápočtovú prejav. Aj tu pre vyhodnotenie opodstatnenosti a existenciu pohľadávky a jej zápočtu platí, že oprávnený tieto pohľadávky a ich zápočet nerozporoval, lebo objektívne pre to neexistujú na strane

oprávneného žiadne dôvody!!! Povinná osobitne upozorňuje na to, že jej konanie smerovalo k zámeru neodkladného splnenia povinnosti z exekučného titulu, pričom využila v tom čase legálnu možnosť vzájomného započítania. Skutočnosť, že oprávnený v rozpore so započítaním a bez jeho rozporovania s časovým odstupom podal špekulatívny exekučný návrh je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

3. Oprávnený sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

4. Sťažnostný súd výzvou zo dňa XX.XX.XXXX oznámil povinnej, že pri posúdení podanej sťažnosti predbežne dospel k záveru, že jednostranný zápočet (v zostávajúcej dotknutej časti), ktorý povinná vykonala podaním zo dňa XX.XX.XXXX treba posúdiť z pohľadu existencie pohľadávok a ich splatnosti s poukazom na § 580 a 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené tak sťažnostný súd vyzval povinnú, aby: 1. oznámila či oprávneného pred uskutočnením jednostranného zápočtu vyzvala na zaplatenie neuznanej pohľadávky č. 1 v sume X.XXX,-Eur, neuznanej pohľadávky č. 2 v sume XXX,XX Eur a neuznanej pohľadávky č. 3 v sume X.XXX,XX F. a preukázala uskutočnenie predmetnej výzvy; 2. preukázala vykonanie platieb, ktorých náhrada predstavuje neuznanú pohľadávku č. 3 v sume X.XXX,XX F..

5. Povinná na výzvu súdu odpovedala tak, že neuznaná pohľadávka vo výške X.XXX,-Eur predstavuje nárok povinnej na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie trvajúce až do zrušenia spoluvlastníctva, kde nárok na jeho vydanie (aj zodpovedajúca povinnosť vydať) vzniká už okamihom získania prospechu a to na objektívnom princípe. Povinnosť vydať získané bezdôvodné obohatenie vzniká zo zákona a to okamihom jeho získania, bez ohľadu na výzvu osoby, na úkor ktorej bol získaný. Oprávnený vedel, že výlučným užívaním bytu bez poskytovania alikvotnej odplaty spoluvlastníčke získava prospech vo forme neuznanej pohľadávky 1., pričom tento stav trval až do XX.XX.XXXX, t.j. do zániku spoluvlastníctva k bytu. Povinná bola vlastnú existujúcu splatnú !!! pohľadávku, oprávnená jednostranne započítať a to aj bez výzvy adresovanej oprávnenému. Výzva na úhradu oprávnenému nemá žiadnu právnu relevanciu. Neuznaná pohľadávka v sume XXX,-F. predstavuje záväzok vzniklý omeškaním oprávneného s úhradou neuznanej pohľadávky z bezdôvodného obohatenia. Právo povinnej na zaplatenie úrokov z omeškania vzniklo zo zákona (§ 517 ods. 2 OZ) okamihom omeškania dlžníka a to bez potreby osobitnej výzvy na zaplatenie úrokov adresovanej dlžníkovi. Vzniklá pohľadávka bola plne spôsobilá na zápočet. Neuznaná pohľadávka 3 predstavuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného oprávneným tým, že povinná uhradila za neho spotrebované náklady za služby a plnenia spojené s výlučným užívaním bytu (§ 454 OZ). Aj tu platí, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniká zo zákona už okamihom jeho získania a to bez potreby výzvy od osoby na úkor ktorej boli prospech získaný. Existujúca pohľadávka tak bola splatná a spôsobilá na započítanie. Povinná bola pohľadávku oprávnená jednostranne započítať, aj bez výzvy adresovanej oprávnenému, ktorá vo vec nemá žiadnu právnu relevanciu. Na existenciu pohľadávok z titulu nedoplatkov a možnosť ich započítania na úhradu kúpnej ceny za spoluvlastnícky podiel bol oprávnený upozornený listom zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý oprávnenému bol predložený návrh Kúpnej zmluvy. Zámer započítať nedoplatky na úhradu kúpnej ceny bol potvrdený listom z XX.XX.XXXX. Výška nedoplatkov oprávneného za služby spojené s užívaním bytu sa v priebehu riešenia veci menila (narastala). Povinná zabezpečila k termínu zrušenia spoluvlastníctva k bytu (XX.XX.XXXX) úhradu všetkých aktuálnych nedoplatkov spôsobených oprávneným. Oprávnený bol na tento postup upozornený v liste z XX.XX.XXXX. Povinný (ktorý sa zámerne vyhýbal úhradám) mal o existencii nedoplatkov plnú vedomosť. Špecifikácia započítavaných pohľadávok je obsahom Oznámenia o zápočte zo dňa XX.XX.XXXX.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

12. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

13. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

14. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

15. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

16. V prvom rade súd uvádza, že preskúmvacie oprávnenie sudcu pri rozhodovaní o sťažnosti je ohraničené medzami, v ktorých sa sťažovateľ domáha preskúmania uznesenia vyššieho súdneho úradníka. Vymedzenie rozsahu sťažnosti je pre sudcu, ktorý rozhoduje o sťažnosti záväzná v tom smere, že nemôže preskúmať uznesenie vyššieho súdneho úradníka vo väčšom, ale ani v menšom rozsahu než je uvedené v sťažnosti. Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd preskúmal napadnuté uznesenie len v rozsahu sťažnosti, ktorú podala povinná proti výroku II. (zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie vo zvyšku) a výrokom IV. a V. (o náhrade trov povinnej) napadnutého uznesenia; oprávnený proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky sťažnosť nepodal, v dôsledku čoho výrok I. (o zastavení exekúcie v sume X.XXX,XX F.) a výrok III. (o náhrade trov oprávneného) nie sú týmto rozhodnutím dotknuté.

17. Pre posúdenie sťažnosti povinnej je potrebné v prvom rade zopakovať, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX sa oprávnený voči povinnej domáha vymoženia istiny v sume XX.XXX,XX F. na podklade uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XXC/XXX/XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2016 a vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX v časti výroku o záväzku navrhovateľky vyplatiť odporcovi protihodnotu XX.XXX,-Eur (ďalej len „exekučný titul“). Povinná v podanom návrhu na zastavenie exekúcie sa voči prebiehajúcej exekúcií bránila jednostranným zápočtom svojich pohľadávok v celkovej sume XX.XXX,XX F. voči pohľadávke oprávneného priznanej mu exekučným titulom v sume XX.XXX,-Eur, ktorý uskutočnila podaním zo dňa XX.XX.XXXX, t.j. pred začatím exekúcie a ktorý bol oprávnenému preukázateľne doručený dňa XX.XX.XXXX. Ako vyplývalo z obsahu jednostranného zápočtu, pohľadávky povinnej vznikli titulom bezdôvodného obohatenia tým, že oprávnený užíval nehnuteľnosť (byt na V. C. XX L. P.) nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu bez úhrady nájomného za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX

vrátane úroku z omeškania a náhrady zaplateného súdneho poplatku v konaní sp. zn. XXC/XX/XXXX, a ďalej tým, že povinná za oprávneného hradila náklady spojené s užívaním predmetného bytu. V rámci sťažnostného konania zostala spornou už len otázka jednostranného zápočtu v časti pohľadávky povinnej na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v celkovej sume X.XXX,-Eur vrátane úroku z omeškania za toto obdobie v kapitalizovanej sume XXX,XX F., a ďalej za náklady spojené s užívaním predmetného bytu hradené povinnou v celkovej sume X.XXX,XX F.; spolu v sume X.XXX,XX F. (ďalej len „neuznaná pohľadávka“).

18. Hoci oprávnený vykonaný zápočet výslovne nerozporoval (k spornej otázke sa vyjadril len podaním zo dňa XX.XX.XXXX tak, že žiada o doplatenie zvyšnej sumy XX.XXX,XXEur), sťažnostný súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 61e Exekučného poriadku je potrebné vykladať v tom zmysle, že exekučný súd môže prihliadnúť aj na zánik judikovanej pohľadávky oprávneného v dôsledku jednostranného zápočtu nejudikovanej pohľadávky vykonaného povinným pred začatím exekučného konania, na započítanie v rámci exekúcie, ale len vtedy, ak vykonaný započítací prejav je platným právnym úkonom vykonaným v súlade s § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka a súčasne ak pohľadávka uplatnená na započítanie je preukázaná exekučnému súdu s dostatočnou istotou (či je s dostatočnou istotou preukázaná oproti judikovanej pohľadávke, ktorá sa nútene vykonáva). Uvedené vyplýva aj zo záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 359/2020 zo dňa XX.XX.XXXX vydaného v predmetnej veci, ktorými sa správne riadila aj vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení, a preto následne sa správne zaoberala tým či pohľadávka povinnej je spôsobilá na započítanie a v akom rozsahu, pričom po vykonanom dokazovaní konštatovala, že existencia pohľadávky povinnej v neuznanej časti X.XXX,XX F. nie je dostatočne preukázaná, a preto jednostranný zápočet v tejto časti neuznala. K uvedenému sťažnostný súd uvádza, že pokiaľ ide o nemožnosť uznania jednostranného zápočtu vo vzťahu k neuznanej pohľadávke, s týmto záverom vyššej súdnej úradníčky sťažnostný súd súhlasí, avšak z iného dôvodu než prezentovala vyššia súdna úradníčka, pričom na iné právne posúdenie sťažnostný súd upozornil povinnú v rámci výzvy zo dňa XX.XX.XXXX a umožnil jej k tomuto inému právnemu posúdeniu sa vyjadriť.

19. Započítanie pohľadávok je jedným zo spôsobov zániku záväzkov normovaných Občianskym zákonníkom a predstavuje náhradnú formu splnenia dlhu. Započítanie je forma bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok u veriteľa a dlžníka a ktoré súčasne umožňuje ušetrenie dvojakého splnenia vzájomných pohľadávok a zjednodušenie majetkových vzťahov medzi účastníkmi. Započítanie znamená zánik vzájomných pohľadávok, ktorý nastáva okamihom, v ktorom sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie, a to za splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: a) vzájomnosť (reciprocita) pohľadávok, kedy dve osoby sú si navzájom súčasne veriteľom i dlžníkom, b) skutočnosť, že plnenie rovnakého druhu (najčastejšie ide o započítanie pohľadávok peňažného druhu), c) spôsobilosť pohľadávky na započítanie, t. j. že započítanie nie je vylúčené ani zákonom ani právnym predpisom, ani dohodou účastníkov, ani povahou vzájomných pohľadávok a napokon d) existencia prejavu smerujúceho k započítaniu, ako jednostranného právneho úkonu, z obsahu ktorého musí byť zrejmé, ktorá pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej je výške a proti ktorej pohľadávke veriteľa smeruje. Tento prejav nemožno urobiť skôr, než sa pohľadávky stretnú. Ak niektorá z vyššie uvedených podmienok chýba alebo ak prejav smerujúci k započítaniu bol urobený skôr, než sa vzájomné pohľadávky stretli, účinky započítania nenastanú. Započítaciu námietku (započítací prejav) možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu zročnosti (splatnosti) pohľadávky, ktorá sa stala zročnou (splatnou) ako posledná. K zániku pohľadávok v dôsledku započítania dôjde v rozsahu, v akom sa pohľadávky navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 M A. XX/XXXX).

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sťažnostný súd upriamuje pozornosť k tomu, že jednou zo základných podmienok započítania je splatnosť pohľadávok na oboch stranách záväzkového vzťahu, pretože ustanovenie § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylučuje možnosť započítať jednostranným právnym úkonom pohľadávku, ktorá nie je ešte splatná proti splatnej pohľadávke, pričom k splatnosti započítavateľných pohľadávok musí dôjsť už v dobe uskutočnenia kompenzačného prejavu. V dôsledku uvedeného zákazu potom kompenzačný prejav urobený veriteľom s takou (nesplatnou) pohľadávkou nenadobúda žiadne právne účinky ani v okamihu, keď sa pohľadávka stane splatnou neskôr (porovnaj Rc XX/XXXX).

21. V danom prípade povinná uplatnila k započítaniu aj pohľadávku v rozsahu neuznanej pohľadávky vyplývajúcu z bezdôvodného obohatenia. Bezodôvodné obohatenie predstavuje záväzkovo-právny vzťah, pri ktorom právna úprava výslovne neurčuje splatnosť takejto pohľadávky a keďže medzi účastníkmi konania nebola preukázaná existencia dohody o splnení, je potom časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň potom, kedy ten, na úkor koho bol získaný, požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať, o splnenie. K uvedenému možno odkázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 R. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, kde dovolací súd uviedol, že: „Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bol získaný (veriteľ) požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (dlžník) o splnenie. Vo všeobecnosti tak platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi. K omeškaniu dochádza uplynutím lehoty splatnosti. Tá sa riadi hmotným právom. Vo vzťahu k hlavnému záväzku je úrokový záväzok vedľajší, akcesorický. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania začína prvého dňa omeškania a nemôže trvať dlhšie, než trvá záväzok hlavný, ktorého premetom je pohľadávka veriteľa a jej zodpovedajúci dlh dlžníka. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z toho, že ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať (dlžník) je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o splnenie požiadaný. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka skôr, je treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobný návrh. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení tohto žalobného návrhu odporcovi (žalovanému).“

22. Inak povedané, splatnosť pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia nastáva až potom, čo osoba oprávnená na vydanie bezdôvodného obohatenia vyzvala na jeho vydanie osobu, ktorá sa na jej úkor obohatila. V súvislosti so započítaním treba ďalej zdôrazniť, že započítací prejav dlžníka, ktorým započítava svoju pohľadávku vzniknutú titulom bezdôvodného obohatenia voči veriteľovi, nemôže nahradiť predchádzajúcu výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia, na ktorú je viazaná splatnosť bezdôvodného obohatenia. Uvedené právne závery sťažnostný súd podporuje vyššie spomenutým rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. XMCdo/X/XXXX a rozhodnutiami Najvyššieho súdu ČR sp. zn. XXCdo/XXXX/XX či Najvyššieho súdu ČR sp. zn. XX N. XXXX/XXXX, ktoré v dôsledku obdobnej právnej úpravy inštitútu započítania a bezdôvodného obohatenia možno podľa názoru sťažnostného súdu aplikovať aj na prejednávajúcu vec. Práve Najvyšší súd Českej republiky v jednom zo svojich posledných rozhodnutí k otázke započítania pohľadávky vyplývajúcej z bezdôvodného obohatenia prijal nasledovné právne závery, s ktorými aj tento sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožnil, a to, že: „Judikatura Nejvyššího soudu je ustálena v tom, že úkon započtení pohledávky splatné na požádání věřitele nemá žádné právní účinky, jestliže jej věřitel učinil, aniž předtím vyzval dlužníka k zaplacení pohledávky - takový kompenzační projev účinků nenabude ani v okamžiku, kdy se pohledávka později stane splatnou. Podmínka splatnosti započítávané pohledávky přitom není splněna, jestliže věřitel v jedné listině vyzve dlužníka k zaplacení pohledávky a zároveň v ní učiní projev započtení této pohledávky (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne XX. 1. XXXX, sp. zn. XX N. XXX/XXXX, uveřejněné pod číslem XX/XXXX Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne XX. 2. XXXX, sp. zn. XX N. XXXX/XXXX, dále např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. XXXX, sp. zn. XX A. XXXX/XXXX, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne XX. 9. XXXX, sp. zn. 26 A. XXXX/XXXX, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne XX. 1. XXXX, sp. zn. XX A. XXXX/XXXX, či příp. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. XX16, sp. zn. 20 A. XX/XXXX, vydané v obdobné věci). Nutno podotknout, že i Ústavní soud požadavek na učinění výzvy k zaplacení jako předpoklad pro splatnost pohledávky (a tím i její započitatelnost proti jiné, splatné pohledávce) též jako ústavně konformní aproboval (srov. např. usnesení sp. zn. II. ÚS XXXX/XX ze dne XX. 8. XXXX).“ (vid'. uznesenie NS ČR sp. zn. XX A. 429/2017)

23. Premietnutím vyššie uvedeného na prejednávajúcu vec tak musí sťažnostný súd označiť záver povinnej, že výzva oprávnenému na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je právne relevantná, za nesprávny. Naopak, sťažnostný súd musí konštatovať, že keďže povinná (ako tá, na úkor ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu) pred vykonaním jednostranného zápočtu podaním zo dňa XX.XX.XXXX

nevyzvala oprávneného (ako toho, kto sa mal bezdôvodne obohatiť) na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v neuznanej pohľadávke, jej neuznaná pohľadávka nebola v čase vykonania jednostranného zápočtu splatná, v dôsledku čoho nebola spôsobilá na započítanie podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka so splatnou pohľadávkou oprávneného vyplývajúcou z exekučného titulu. Za výzvu, ktorou by povinná žiadala oprávneného na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v neuznanej pohľadávk nemožno považovať ani List zo dňa XX.XX.XXXX a ani List zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré povinná do konania predložila, pretože ani z jedného z týchto listov nevyplýva takáto výzva; ani jeden z listov neobsahuje totiž konkrétny údaj o tom, že na strane oprávneného vzniklo bezdôvodné obohatenie spočívajúce v neuznanej pohľadávk a že toto bezdôvodné obohatenie má povinnej vydať. Navyše, neuznaná pohľadávka sa vzťahuje aj na obdobie po vyhotovení týchto listov (povinná žiada nájomné vyplatiť až do XX.XX.XXXX). Iná výzva zo strany povinnej preukázaná nebola, pričom treba opätovne zopakovať, že za výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 563 Občianskeho zákonníka nemožno považovať samotný započítací prejav (por. napr. uznesenie NS ČR sp. zn. XX N. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX). Pre úplnosť možno doplniť, že v prípade pohľadávky, ktorú v rámci napadnutého uznesenia vyššia súdna úradníčka uznala, bolo možné za výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať samotnú žalobu v konaní sp. zn. XXC/XX/XXXX (viď. uznesenie NS SR sp. zn. X R. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX), predmetom ktorého konania však bola len pohľadávka, ktorú vyššia súdna úradníčka v rámci započítania uznala.

24. Na vyššie uvedenom právnom závere o nespôsobilosti neuznanej pohľadávky k započítaniu nemení nič ani skutočnosť, že sťažnostný súd na rozdiel od vyššej súdnej úradníčky považoval neuznanú pohľadávku v časti za preukázanú, a to v rozsahu bezdôvodného obohatenia za užívanie spoločnej nehnuteľnosti a v rozsahu nákladov, ktoré povinná za oprávneného uhradila a dodatočne aj preukázala. Pokiaľ však ide o úrok z omeškania, vyššie uvedené právne závery vyvolávajú pochybnosti o existencii nároku na úroky z omeškania tak, ako si ich povinná v rámci jednostranného zápočtu vyčíslila, a to práve v dôsledku absencie výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia. Hoci nárok na úroky z omeškania vyplýva priamo zo zákona, vznik tohto nároku sa viaže na splatnosť peňažnej pohľadávky, pretože až keď dlžník svoj dlh neplní riadne a včas, až vtedy vzniká nárok na úroky z omeškania. Aj vznik nároku na úroky z omeškania preto vyžaduje (ak medzi zmluvnými stranami neexistuje dohoda o čase splnenia dlhu), aby bol dlžník na splnenie dlhu vyzvaný. Až po tejto výzve za stavu, že dlžník svoj dlh neplní, totiž možno povedať, že dlžník je v omeškaní.

25. Pokiaľ by však aj súd prvej inštancie dospel k záveru o existencii resp. preukázanosti neuznanej pohľadávky (hoci len v časti), je potrebné opätovne zdôrazniť, že na jednostranný zápočet vo vzťahu k celej neuznanej pohľadávk nebolo možné prihliadnuť, pretože nevyvolal žiadne právne účinky v dôsledku porušenia § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené tak sťažnostný súd vyhodnotil rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky v časti, ktorou vo zvyšku zamietla návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako vecne správny (hoci z iných dôvodov), v dôsledku čoho následne sťažnostný súd nemal inú možnosť než sťažnosť povinnej proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX zamietnuť ako nedôvodnú.

26. Ďalej sa sťažnostný súd zaoberal sťažnosťou povinnej proti výrokom IV. a V. napadnutého uznesenia ako závislým výrokom na rozhodnutí o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, pričom po preskúmaní napadnutého uznesenia, vzhľadom na predchádzajúci priebeh veci, musí sťažnostný súd konštatovať nedôvodnosť podanej sťažnosti v dotknutej časti, hoci napokon výroky IV. a V. napadnutého uznesenia sťažnostný súd zrušil pre ich nadbytočnosť, a teda nie z dôvodov, ktoré v napadnutej sťažnosti uvádzala povinná.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie bolo prvýkrát rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 03.10.2019 tak, že návrh povinnej bol zamietnutý; sťažnosť povinnej proti tomuto uzneseniu bola následne uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 04.08.2020 taktiež zamietnutá. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS XXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 04.08.2020 zrušené; vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o sťažnosti povinnej. Následne uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 22.10.2021, konajúc sudcom, zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 03.10.2019 a vec vrátil na nové rozhodnutie. Vyššia súdna úradníčka o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie opätovne rozhodla

napadnutým uznesením, pričom o trovách konania rozhodla nasledovne: „III. Oprávnenému sa voči povinnej nepriznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. IV. Povinnej sa voči oprávnenému nepriznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie. V. Povinnej sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.“

28. V prvom rade treba uviesť, že právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom CSP je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené. Exekučný poriadok v pozícii *lex specialis* vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Pokiaľ ide o samotnú náhradu trov účastníkov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vlastne iniciuje exekučný spor s oprávneným, pravidlá pre priznanie náhrady normuje § 199d Exekučného poriadku. Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia treba konštatovať, že „osud“ náhrady trov oprávneného a povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie závisí od meritórneho výsledku sporu, teda od toho, ako sa s konečnou platnosťou rozhodne o návrhu na zastavenie exekúcie. Inak povedané, povinnému vzniká nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie len v prípade, ak s týmto návrhom bol v konečnom dôsledku úspešný, t.j. len v prípade, keď návrh na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie. Pokiaľ návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý, nárok na náhradu trov vzniká oprávnenému. V prípade čiastočného vyhovenia návrhu na zastavenie exekúcie je potrebné ako kritérium priznania náhrady trov konania zohľadniť aj zásadu úspechu vo veci vyjadrenú v § 255 CSP alebo aj zásada zodpovednosti za výsledok sporu vyjadrenú v § 256 CSP.

29. Pre posúdenie úspechu účastníka v konaní v celom rozsahu je nutné v rozhodnutí, ktorým sa konanie o návrhu na zastavenie exekúcie končí, porovnať to, čoho sa povinný svojím návrhom domáhal a v akom rozsahu súd jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel. Ako už sťažnostný súd vyššie uviedol, u povinného ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s navrhovaným petítom, t.j. ak sa návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel v plnom rozsahu a exekúcia sa zastavila. Z konečného - meritórneho rozhodnutia o návrhu povinnej (t.j. z napadnutého uznesenia) jednoznačne vyplýva, že povinná bola so svojím návrhom na zastavenie exekúcie v konečnom dôsledku čiastočne úspešná, keď exekúcia bola v časti vymožená sumy X.XXX,XX F. zastavená a vo zvyšku bol návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietnutý. Vyššia súdna úradníčka tak mala následne posúdiť úspech resp. neúspech toho-ktorého účastníka exekučného konania podľa zásad vyjadrených v § 199d Exekučného poriadku v spojení s § 255, 256 a 257 CSP vo vzťahu k tomuto meritórnemu rozhodnutiu, ktorým bolo o návrhu povinnej rozhodnuté s konečnou platnosťou.

30. V prípade čiastočného zastavenia exekúcie v časti vymožená sumy X.XXX,XX F. sťažnostný súd konštatuje úspech povinnej v uvedenej časti, keď zavinenie na zastavení exekúcie v tejto časti je potrebné pričítať oprávnenému, ktorý v uvedenej časti inicioval exekúciu, hoci ešte pred začatím exekúcie došlo k zániku tejto pohľadávky v dôsledku jednostranného zápočtu uskutočneného povinnou. Keďže oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil k vymáhaniu nárok na zaplatenie sumy XX.XXX,XX F., úspech povinnej s návrhom na zastavenie exekúcie (už aj vzhľadom na toto rozhodnutie o sťažnosti povinnej) predstavuje 38,91 %. Na druhej strane, neúspech povinnej predstavuje to, čo zostalo naďalej predmetom exekúcie, a teda suma X.XXX,XX F., čo je XX,XX %. Zároveň neúspech povinnej znamená úspech oprávneného, teda v rozsahu XX,XX %. Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu týchto účastníkov exekučného konania sťažnostný súd konštatuje, že nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie vznikol oprávnenému, a to v rozsahu XX,XX % (XX,XX % - XX,XX %), pretože tento bol v konaní úspešnejší než povinná. Keďže však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nevznikli (žiadne si neuplatnil), sťažnostný súd vyhodnotil výrok III. napadnutého uznesenia ako vecne správny, keď vyššia súdna úradníčka rozhodla tak, že oprávnenému voči povinnej nepriznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, čo je aj v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu.

31. Sťažnosť povinnej proti výrokom IV. a V. napadnutého uznesenia tak sťažnostný súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keď vzhľadom na konečné rozhodnutie o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie treba

konštatovať, že povinnej ako neúspešnej nevznikol nárok na náhradu trov, ktoré jej v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie vznikli. Sťažnostný súd preto sťažnosť povinnej proti výrokom IV. a V. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 zamietol.

32. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinnej zamietol v celom rozsahu, s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej nevznikli (k sťažnosti sa písomne nevyjadril), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

33. Napriek rozhodnutiu uvedenému v bode 31. odôvodnenia tohto uznesenia sťažnostný súd pristúpil k zrušeniu výrokov IV. a V. napadnutého uznesenia z dôvodu ich nesprávnosti a nadbytočnosti. Pokiaľ totiž výrokom IV. napadnutého uznesenia vyššia súdna úradníčka rozhodla tak, že „povinnej sa voči oprávnenému nepriznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie,“ nerozhodla správne, keď vzhľadom na vyššie uvedené povinnej v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie nevznikol ani len nárok na náhradu trov z dôvodu, že bola menej úspešná než oprávnený, ako už sťažnostný súd uviedol v bode 30. tohto odôvodnenia. Pokiaľ ide o výrok V. napadnutého uznesenia, treba aj vzhľadom na vyššie uvedené konštatovať jeho nesprávnosť len v tom smere, že vyššia súdna úradníčka nemala osobitne posudzovať a rozhodovať o trovách konania pre konanie o návrhu na zastavenie exekúcie a pre konanie o prvej sťažnosti. Čiastkový úspech povinnej v uvedenom sťažnostnom konaní, v ktorom bolo v poradí prvé rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušené, neznamenal pre oprávneného stratu exekučného sporu resp. nemal za následok zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie prípadne vyhovieť tomuto návrhu v ďalšom rozhodnutí. Tento čiastkový neúspech oprávneného by sa zohľadnil len pri rozhodovaní o tom, ktoré uplatnené trovy konania sú aj trovami účelne vynaloženými na úspešné uplatnenie práva, teda, či budú účastníkovi konania pri rozhodovaní v zmysle § 251 CSP priznané. Sťažnostný súd len dopĺňa, že hoci výroky IV. a V. napadnutého uznesenia zrušil, neubral tým povinnej žiadne procesné právo, teda jej procesné postavenie sa nezhoršilo, pretože zrušenými výrokmi jej aj tak nárok na náhradu trov konania nebol priznaný.

34. Záverom, sťažnostný súd dopĺňa, že týmto rozhodnutím výroky I. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 30.06.2022 nie sú dotknuté, keďže sťažnosťou napadnuté neboli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).